

MISJONS RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENS TJENESTE

NUMMER 14.

15. JULI 1932

4. ÅRGANG

Misjonsbrev fra Argentina og Kina.

ARGENTINA

Det er nu en stund siden jeg sist skrev til «Misjonsrøsten». For 14 dage idag kom jeg og min hustru frem hit til byen Embarracacion i Nord-Argentina, jeg er jo kjent her fra for idet jeg var her den meste av tiden jeg sist var i Argentina.

Det var blitt endel forandringer her nu fra sist jeg var her, byen var vokset endel og flere store bygninger var opført. Men den største forandringen var skjedd blandt Mattaco-indianerne. Ja i sannhet det går veldig nu blandt dem, store skarer kommer til forbonn nesten på hvert møte og mange vidner herlig om befrielsen fra syndens makt og herredomme.

Jeg husker når jeg sist var her så hørte vi om aftenen fra stasjonen her trollemennes underlige klageyder for å få sykdommen ut av den syke og skremme bort de onde ånder, nu hører vi isteden sangen om Jesus fra indianerhyttene rundt om oss her.

I sannhet, det blir forandring når lægen fra Nasaret kommer til, da må trolldoktorene holde op. Pris skje Gud.

Det er i sannhet en fryd og sitte og lytte til indianernes vidnesbyrd når de forteller om forskjellen på for og nu, det verste som de har å overvinne ser ut til å være kokainen. Det er en gift som er verre enn opium, men den kan også beseires når Jesus kommer

inn i deres hjerter. Lovet være Gud.

Vi har tenkt å stanse en stund fremover her for vi begir oss iver lenger inn i Gran Chaco, det er jo mange indianere ennå som ikke har hørt evangeliet om Jesus verdens frelser. Hvem vil være med og hjelpe oss så dette formerkede folk kan få se lyset?

Hilsen i Jesu navn til alle «Misjons-Røstens» lesere.

Eders for indianernes frelse hengivne

Ester og Sigurd Grønvold
Mission Evangelica
Embarcacion, Salta.
Argentina. S. A.

KINA

17. juni 1932.

Til «Misjons-Røsten»!

Innlegger et brev fra vår innfødte bibelkvinnelev Noomi. Brevet er skrevet til en norsk søster, som underholder henne.

Noomi blev frelst som lite barn og har alltid vært en snild kristen. Hun er kun 17 år, men har adskillig åndelig erfaring. Vi har hjulpet henne litt med brevet.

Jesus Kristus er den samme i går og idag og til evig tid. Hans hjerte banker også for hedningene; han døde ikke bare for oss, men for alle. Hans avskjedsord var: «Mig er gitt all makt i himmel og på jord; gå derfor ut og gjør alle folkeslag til disipler.» Venner, hvorfor går ikke flere

ut? Jesus regner ikke med vår kraft, men med sin egen. La oss regne som han! Derfor at ham er gitt all makt, skal og kan vi trygt gå, når og hvor Gud kaller oss.

Jeg har prøvet å tro på Jesus og jeg har funnet at det går an. Hvad ingen andre i verden kunne, det både kunne og ville han.

Hvor her trengs arbeidere! Kjære Guds barn, erindre oss i bønn! En rettfærdig manns bønn formår meget, når den er alvorlig. En hjertelig hilsen. Eders i nåden meddelaktige

Olga Schult
47 Hsiao Cheng Hsiang
West City Peiping.
N. China.

Noomis brev lyder:

Min elskede søster i Herren.

Fred!

Lever du vel? Jeg tenker meget på dig. Lille søster tror at Herren gir dig styrke til sjel og legem. Gud er almektig. For noen dager siden mottok søster Schult brev fra str. L.; i brevet var din hilsen og noen ord til mig. Jeg takker dig inderlig og ber dig be meget for din lille søster, at jeg må gå frem i ordet, så jeg kan bli et nyttig redskap for Herren.

Gud gjør i sannhet ikke forskjell på folk. I de siste uker har nådens dør vært vidt åpen her. Herren har ved sin Hellig And påvirket noens hjerter, der er fem

stykker som for to uker siden blev døpt i vann, idet de vilde følge Jesus helt. Tre av dem er fra Mukden og har der hørt litt, nu har de bodd tvers over gaten av vår misjonsstasjon, har stadig kommet på motene og blitt herlig frelst. Den ene, broder Chang var glad ved å høre, men hadde litt tvil om evangeliets sannhet. Han var nylig på jernbanereise til Kalgan, idet han skulde utføre et erinne for en venn. Han sovnet i kupéen og Gud åpenbarte sig da for ham i drømme. Han så Jesus stå foran sig og han hørte mange stemmer be til Herren; drømte at han gikk bort imot Herren. Da han våknet var han meget lykkelig over med egne øine å ha sett Frelseren og da han kom tilbake fra Kalgan og horte flere av oss en dag efter møtets slutt tale sammen og vidne om vår dåp, bad han om å bli døpt.

Den annen var fru Wang, som nu en tid har vært en varm kristen. Den tredje var hennes 15 årige datter som også elsket Jesus inderlig og ønsket å bli døpt, men syntes ikke helt å forstå dåpens betydning. Vi bad alle for henne og forklarte henne Guds ord herom. En natt drømte hun at hun blev døpt og våknet lykkelig.

Så var det en 14 års pike, som stadig har kommet på motene. En søndag på eftermøtet — vi hadde da en særlig velsignet bønnestund — så hun Jesus og han sa til henne: «Dine synder er me-

get store, men jeg sletter dem ut.»

Til slutt var det min egen lille søster Føbe — hun blev velsignet som barn — hun er født på str. Schult's misjonsstasjon, idet min bestemor var portner der. Føbe er nu 12 år og bad om å bli døpt. Natten efterpå dåben, klappet hun i sovne i hendene og sa: «Salig, salig.»

Disse fem har alle siden dåben vært meget varme i sin ånd.

Min søster, synes du ikke dette er stor nåde fra Gud?

Vær snild å be for disse fem, be Gud snart gi dem den Hellig And's dåp. Bed også for våre barnemøter; flere barn elsker Jesus og kommer til alle våre almindelige møter. Jeg kan ikke utsi, hvor lykkelig jeg er.

Farvel!

Ønsker at Herrens store nåde alltid må være med dig.

Din lille søster

Noomi.

Tidens tegn.

Fire femtedele av jordens befolkning kan nu lese bibelen eller dele derav på sitt eget språk.

Misjonsarbeidet er mere enn 14-dobbelte de siste 50 år. Går evangeliet, rytteren på den hvite hest, slik frem i kommende dager, kan det ikke vare lenge for målet er nådd.

NÅR JEG VÅKNER

I sin bok: «Trekk av et livssyn» slutter stiftsprost Gustav Jensen stykket «Når man skal dø» — med følgende ord:

«Det er et bilde som alltid på ny taler usigelige ord til mig. En båt med pilegrimmer, som nettop har satt over dødens sorte hav og rører ved stranden på den annen side. En strålende engel står i bakstaven og styrer. En skare av dem som er gått foran, står på stranden for å hilse de nykomne velkommen. En ung gutt er først i land og favnes tett i sin mors armer. En hustru svinger seierspalmen mot sin mann, som rekker hendene ut mot henne fra båten. En sterk skikkelse har ikke kunnet vente, han er sprunget fra borde og vader foroverbøiet henimot den som står stille og venter på ham, men fra hvem han her blev skilt ved uforsåelige skjebner. Alle vegne opprakte hender og lysende ansikter, også hos den gamle, som ennå

trettpålviler ved engelens føtter.

Jeg vil gjerne, når jeg våkner op til den evige verden, bli møtt av et uforglemmelig ansikt fra for som har ventet på mig, som har dratt mig mer enn jeg viste, som vil veilede mig ved mine første trin i den nye tilværelse, som vil føre mig frem mot den store hvite trone og mot ham, hvem jeg skylder alt.»

LIV OG LÆRE

En kineser skriver bl. a. i bladet «The Chinese Recorder»:

«Kristendommens innflydelse må også tilskrives dens kjærlighetsvirksomhet. Der finnes kanskje ikke noe annet land hvor de syke, fattige og uylkelige er så hjelpeløse som i Kina. En hovedårsak til at kristendommen har kunnet vinne fast fot i landet tross motstanden fra gammel skikk og overtro samt ulike religiøse strømninger, er den at man alltid ser kristendommen stille sig på de nødlidende side og forsømtes side. Den kristne forkynnelser øver sterk innvirkning på dem som tar imot den, men barmhjertighetsarbeidet har, så vidt jeg kan se, hatt enda større betydning når det gjaldt å vinne folkets kjærlighet. Teori uten praksis har ingen virkelig verdi. At kristendommen ei-

er begge deler, at den alltid søker å føre sin lære ut i livet, det tror jeg er et av dens sterkeste vern hvor den enn finnes i verden.»

FOR FØRSTE GANG

I dets flerhundreårige historie har det hendt, at en frikirkelig predikant har ledet en ordnær gudstjeneste i Westminster Abbey i London. Den predikende var metodistpastor dr. J. Scott Lidett; han prediket til offisersang søndag 1. mai.

LYS I MØRKET

Den svensk-amerikanske misjonæren Matson har uttalt til «Svenska Morgonbladet» bl. a.: «I Kina har misjonen gått frem. Sammenligner man tilstanden nu og for 40 år siden, er det rent et under. — Og vi har det aller beste håp for fremtiden. Vi sitter nettop og leser brev fra kamerater på feltet, og de melder om store møter med livlige vekkelser. Menighetene er blitt sikket i det siste, men det har igrunnen gjort godt. Stormen har blåst bort anene, og de friske korn har slått dypere rot under vanskelighetene. Folkets store masse er ikke fiendtlig stemt mot misjonen, man er faktisk vennligere mot kristen-

dommen nu enn noensinne. Får nu misjonen arbeide uhindret, vil det sikkert lysne mer og mer.»

Tiltross for de økonomisk vanskelige tider og uroligheter er der mellom seks og syv tusen flere misjonærer i Kina nu enn for et år siden. Dette er et lyspunkt i denne tids mørke.

DEN FØRSTE

elektriske kraftstasjon ved Jordanelven vil snart være i virksomhet. Den er bygd syd for Genesarets sjo og vil utvikle 32 tusen hestekrefter. Den vil forsyne Haifa, Nasaret og Kana med lys og kraft. — Snart vil også fjellstrømmen fra det snedekkede Libanon bli utbygget, og den vil utvikle 51 tusen hestekrefter. Det går fort nu med moderniseringen Av «Det hellige lands».

EN «KULTURAKSJON» I TYSKLAND EFTER RUS-SISK MØNSTER

«Proletariatets Fritenkerstemme» — organ for de kommunistiske fritenkere i Tyskland, som var forbudd i to måneder, er igjen begynt å utkomme. Bladet forkynner om en storslått propaganda, hvorved der skal vinnes minst 150.000 abonnenter innen 31. mars 1933. Dette skal skje innenfor rammen av en sosialistisk (kom-

munistisk!) kulturaksjon fra 1. september til 31. mars 1933, og efter russisk mønster skal der gås frem efter følgende oppskrift: Organisering av 120.000 registrerte kirkeutmeldelser, en tilvekt av medlemmer til Tysklands proletariske fritenkerforbund fra 140.000 til 200.000, en forkøvelse av medlemskapet til de protestantiske fritenkerungdomsforbund til det 3-dobbelte, fra 1000 til 3000, optagelse av 20.000 barn i de kommunistiske ungdomskurser, innpass i minst 150 landsbyer eller småsteder og 100 fritenkerkvinnkollektiver, utbygning av presensnettet med regelmessig utgivelse av 20 bedriftsavisser og 20 landsbyblade. Blandt leserne skal der hverves «fritenkerkorrespondenter» til «Den proletariske fritenkerstemme». Leserne skal fortelle om deres opplevelser i kampen mot kirken og kulturreaksjonen «ikke i poleret litterastil, men i det ukunstlede språk, som de bruker i samtale med kolleger og kamerater i butikk og på verksted.»

Befolkningen utover landet vil altså i kommende vinter være belavet på å møte et planmessig arbeid fra de kommunistiske gudløse side.

Ajl.

MISJONS-RØSTEN

Fritt, uavhengig organ i misjonens tjeneste.
Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomite. Utkommer hver 1. og 15. i måneden. — Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse: Misjons-Røsten, Post boks 32, Sarpsborg. Abonnementspris: I løssalg 20 øre, kr. 2.00 for halvåret og 4.00 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6.00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærene. Adresseforandringer, skriftlig opplyselse og betalinger skjer til ovenstående adr.

Til misjonskassererne.

Har dere som er kasserere for misjonærene tenkt over hvilken hjelp og støtte dere har i «Misjons-Røsten»?
En av misjonskassererne sa under stansen ifjor: «De må se å få bladet igjennom igjen. Vi får så lite inn til misjonærene siden bladet stanset.»

Menneskes er nu engang slik at de m stadig påminnes og oppmuntres. Det er derfor ingen ting som holder interessen for misjons saken opp slik som de stadige beretninger fra misjonsfeltene.

Har dere videre tenkt over at jo mere utbredt bladet blir, jo mer vekkes interessen og rikeligere blir misjonsinntektene?

Hvis du vil kan du hjelpe til å få bladet utbredt, ved å anbefale det og tegne abonnenter.

Bladet står helt på alt Guds ord og har til hensikt i første rekke å tale misjonssaken.

En av bladets venner uttaite ved en leilighet til oss: «Det er så greit med «Misjons-Røsten». Når jeg har lest den kan jeg trygt levere den fra mig, enten når jeg besøker syke, er i fengselbesøk eller på andre steder.»

Bladet søkes mest mulig holdt utenfor de snevre partigrænser. Arbeidet for den ytre misjon er alles sak, uansett hvilket samfund man mener å tilhøre.

Blandt Syd-Amerikas indianere.

Br. Sigurd Grønvold ber oss oplyse at hans bok «Blandt Syd-Amerikas indianere» nu er ned-satt til 75 øre. Broderen har igjen ca. 300 eksp. herhjemme, og penge-ne som kommer inn ved salget vil komme godt med til ny misjonstasjon i Argentina.
Kjøp boken. Den er god og inter-essant og gir et godt innblikk i indianernes liv og levnet.

Alt i Kristus.

Gud kan aldri komme til å se med velbehag på dig på grunn av noe godt hos dig selv. Hvorfor søker du så å bli tilfreds med noe, der ikke kan tilfredstille ham? Der finnes kun en der har Guds fullkomne velbehag, og det er hans enbårne Sønn, og derfor be-gjærer Gud at du skal finne ditt så i Kristus og ikke bygge på noe som helst hos dig selv.
Dr. H. Bonar.

Islandsk salme.

Oversatt av Nils Ramselius.

Jag skådar över havet i hösten mörk och kall, och ser i moln begravet dess dystra slänk och svall. Ty här vid öde stränder, där mången fått sin grav, här är de dödas länder, här vridas nödens händer, och här är Dödens hav.

Men bakom hav och stränder, jag ser ett härligt land, förgyllt med varma ränder av Solens vita hand; där gror i svale lunder konvalj och stjärneblom, och hösten högtidsstunder — till alla andra under — ger av sin rikedom. Jag ser i solens skimmer en härlig tempelsal, dess pelare av timmer, av guld och pärlskal. Jag ser en salig skara i solig sommerskrud med ögon regnbågsklara i ljusa salar fara, lovsjungande sin Gud.

Och rymdens vågor pressa mot örat klockors ljud; det är en högtidsmessa åt helgendomens Gud. Jag hör Hans skönhet prisas av ånglaröster mång' Hans härlighet framvisas, Hans storverk ock beprisas, i evigheten lång.

Är detta allt en stämning, en vacker längtansdröm? Nej, detta är en lämnning av löftets rika ström, Åt oss, som här uppleva Hans frälsnings underråd. Och skaran, du ser sväva, är stridsmän, som ej bäva, men fullhet fått av nåd.
(«Mis.fakten»).

Motgang.

Mange mennesker ser i motgan-gen en stor ulykke. De tror på medgangen som nødvendig for å bli lykkelig.

Og dog er motgangen nødven-dig for at man skal bli noe som duer. Under motgangen lærer man sig selv å kjenne, viljen stålset-tes og evnene modnes.

Jo hårdere diamanten er, dess mere slipning krever den, og bare dens eget støv er hårdt nok til å slipe den. Men da skinner den og så på den skjønneste måte.

Også vi må slipes. Det kan koste oss så meget at det svir i vårt kjød, og adskillig av vårt eget må vekk.

Motgangen er en velsignelse; kun da kommer vi til å due.

Tenk på den hellige historie, og du vil finne at det er sant.

Fra Oslo.

Kjære «Misjons-Røsten»! Nåde og fred — og velsignelse over arbeidet! Jeg er så interes-sert i misjonsbrevene og forovrigt alle meddelelser om Guds verk både i vårt eget land og ute i Euro-pa såvelsom de fjernere steder. Gjnes det er herlig hvad Gud gjør i disse dager — o måtte vi alle inn i medarbeiderskapet i ån-dren så at det kunde tilta enn mer inntil Jesus kommer!
Oslo den 7. juli 1932.
Kjær broderhilsen

R. A.

Se, jeg er med eder.

Av evangelist E. Knutzen.

Jeg er med eder alle dager inntil verdens ende.
Matt. 28, 20.

Dette ord har vår opstandne Frelser talt til disiplene i en av-skjedsstund. Vi kan jo tenke oss hvilket veldig inntrykk det har gjort på dem. Han har nettop lagt en stor oppgave på dem, vel den største mennesker har fått i den-ne verden. De skal gå ut og gjøre alle folk til Jesu disipler idet de doper dem til Faderens og Søn-nens og den Hellig And's navn og lærer dem å holde alt det jeg har befalt eder. Og, se, jeg er med eder alle dager inntil verdens ende. Måtte de ikke fullstendig steile overfor denne oppgave? Jo, hvis ikke Jesus hadde føiet til dette ord: Jeg er med eder. Men det var for dem nok til å gjøre dem stille og fullt hengivne i Guds vilje. De kjente ham jo nu. Etter opstandelsen visste de at hans ord var sannhet; de visste at han eiet all makt i himlen og på jorden. Og hvor har ikke dette ord lyst for disiplene gjennom hele deres se-ner liv. De gikk på Herrens ord ut til det ene folk efter det annet, de fikk nok føle og kjenne verdens motstand mot det livets evange-gelium de skulde forkynde, men Jesus var med. Halleluja. Ver-dens hat og verdens spott for-fulgte dem, men hvad gjorde det? Jesus var jo med. Og det viste sig at det store budskap de bragte brot sig vei videre og videre ver-den over.

Det var jo nettopp dette budskap verden så sårt trenge til. De fikk rikelig erfare at Herren holdt ord. De fleste av dem måtte ofre sitt liv for sin Jesus, men han var med dem også i døden. De eiet jo livets tro som ingen makt kunde ta fra dem.

Gjelder nu dette store løfte bare Jesu disipler? Det tror jeg ikke, Jesus sier jo det skal gjelde alle

dager inntil verdens ende. Eller gjelder det bare dem som har fått det særlige kall fra ham å for-kynde Herrens ord. Ganske visst gjelder det også dem, og kanskje frem for alt dem, for de har en stor ansvarsfull gjerning å gjøre — en gjerning som de umulig kan utføre i egen kraft. Men ikke bare dem. Det gjelder alle troende Guds barn. Jesus sier til sine di-sipler: Men I skal få kraft idet den Hellig And kommer over eder og I skal være mine vidner både i Jerusalem og i hele Judea og Sa-maria og inntil jordens ende.

Er du frelst, kjære sjel. Har du stått ved Jesu kors som en fattig syndner og der funnet den store tilgivelse for all din synd ved det blod som rant for dig? Ja, da har du fått fred og en god samvittig-het, da kan du prise din Frelser for hans store godhet mot dig og da kan du frimodig ta Herrens løfter til dig og glede dig i det. Det gir slik en trykighet dette å vår Frelser har seiret over satan og verden og døden. Han er pro-vet i alt, i likhet med oss, dog uten synd. Og om du skulde komme til å synde, så har du en tals-mann i himlen som går i forbønn for dig. Dagene kan være vidt forskjellige i en troendes liv på jorden. Der kan være lyse og gode dager da Guds nåde skinner for oss som en strålende sol; Herren er med og hans nærværelse vil gjøre disse dager dobbelt hellig for oss. Men der kan nok også komme tunge og trange tider da mørke skygger legger sig over oss. Er Herren med også da? Ja, Gud verer evig lovet, også da er han der med sin trost og sin hjelp. Bli bare tro der hvor Gud har satt dig så, skal du få kjenne hans opstandelses kraft i ditt liv. Eders i Jesus meddelaktige br.

E. Knutzen,
f. t. Nes på Griniskogen.

Menighetens tjenere

Av O. Karlson

II.

Klagemål mot de eldste.

Skriften forbyr å ta imot klage-mål mot noen av de eldste uten efter 2 eller 3 vidners utsagn. Se 5. Mos. 17, 6, kap. 19, 15. Joh. 8, 17, 2. kor. 13, 1. (1. Tim. 5, 19). Hvis en menighets medlem tar anstet da han får høre Guds ord i sin helhet, da skal du vite, at denne tjener ikke er salig. (Matt. 11, 6; kap. 15 12—13.) Det er ordet som dommer og gjennom-skjærer hele menneskets vesen (Hebr. 4, 12), og dommer over hjertets tanker og råd (Jerm. 23, 29), og alt urent kan ikke bestå. (Mal. 3, 2—3).

Hans ideer og teorier og men-neskelige meninger blir domt av Guds ord. Men de som er rene i anstet da han får høre Guds ord for dem er intet anstet. (Salm. 119, 165), og ingen voller dem fortred (Gal. 6, 17), men det er dem en ære å overse fornærmelse (Ordspr. 19, 11).

Det er de halvherjede som tar anstet av Guds salvede ord, Og mere klart blir det for mange, da de søker hjelp hos sin dommer,

for å få frikjennelsens hvite sten, og derved at få beholde sine teorier. Men på den vei vil aldri lyk-ke og velsignelse opnås. (Ordspr. 28, 13). Et sådant menneske har Guds ord imot sig på alle sider (Tit. 3, 11 og Jak. 2, 8—10).

Skriften bannlyser all spild og forargelser, og lærer oss at ingen må gi forargelse, men være uten forargelse inntil Kristi dag. (Fil. 1, 10). Se Matt. 13, 41; kap. 18, 7. Rom. 14, 13; kap. 16, 17, 1. kor. 10, 32. Giv ikke i noen ting noe anstet (2. Tim. 6, 3 fig.)

Men gi akt på dem som voller spild og forargelse tvertimot den lærdom som apostelen har gitt oss og viker bort ifra dem, og enhver som er partisinnede — kivitagte som fører skille blandt Guds barn, som mener de alene har det rette og fulle evangelie, og enda lærer de ubibelske ting.

Vokt eder for de mange kobber-smeder —! (Se 2. Tim. 4, 14—16. Rom. 16, 18—18. Tit. 3, 9—11) 1. Tim. 6, 3—5.

Da et medlem i forsamlingen er ophavet til forargelse, nidd og kiv

Vennestevne

avholdes på Logen, Moss, lørdag og søndag 27—28. august. Predikende brodre og venner ønsker å delta og herber-ges bedes tilskrive Br. Chr. Grev, Klommestengt. 22, og br. Ludv. Jansen, Wulfsbergs-gt. 13.
Velkommen i Jesu navn.
For forsamlingen
Joh. Martinsen. Jul O. Lind.

og tvedrakt (1. kor. 3, 3—4) og har utsådd Mirjams gift (4. Mo. 12) og derved har ført sorg og delser iblandt Guds barn, så må denne tjener, eller medeldste an-settes fra sitt embede, da han følger Guds ord er helt uduelig til denne tjeneste. Og den samme må man gå med en forstander, da han ikke handler og lever efter Guds befalling.

I den apostoliske tid fastet de bad de og la hendene på de som skulde tjene i menigheten og den Hellig And gav klart tilkjennet at han hadde kalt dem, og uttalte dem til tjenesten — o.s.v. og disse var utsendt av den Hellig And. Se Ap. gj. 6, 1—6 f. Kap. 13, 2—4. Kap. 14, 21—28.

Du som leser disse ord, er du uttatt til tjeneste av den Hellig And under bønn og faste og håndspåleggelse til å være et medeldste eller forstander over Guds menighet —?

Kan hende en eller annen na-vighet har bedt dig komme, og du har kommet og de har innsatt dig i tjenesten uten videre. Men den Hellig And har ikke sagt du er mannen, hverken til tjener eller forstander. Eller kan hende du ble innsatt som tjener gjennom et drøm, men den Hellig And har de ikke kalt dig å være tjener over Guds menighet, men utfor standige tuktemestere har gjort det —! Frukten viser det (Matt. 7, 16—20).

Prøv dig selv, det gjelder i det, ransak dig i denne stund, er det ditt som han sier, uti ordet det faste grunn —? 2. kor. 13, 5. m. m. Sannheten er den at mange hyrder og medeldste i det land har Herren aldri innsatt til å vokte sin hjord, da den gjerninger viser det motsatt. Derfor er situasjonen som den landet over, hvor Guds folk er fort inn i partier her og der, og frukten av det hele er krig og strid. Og enda vidner dem, at de soss kommer snart —! Dersom dette hadde vært en alvorlig sak, het for dem, at Jesus kommer, så vilde de slutte med å fore str og kiv og trette mot hverandre de vilde ydmyge sig og be Guds og menneskes om tilgivelse. Og falle på sitt ansikt innfor Herren og be ydmygelig å bli fylt med Guds kjærlighet. Og da vilde de elske alt Guds folk hvad slett navn de enn har og bær, til alle Guds folk er i Guds hånd (5. Mo. 33, 3. Joh. 15, 5. 1. kor. 12, 18).

Forstandere og predikanter bær rær skylden i dette forskrekkelige virvar og skille blandt Guds folk som i de siste 20 årene er opstået. Mange kvalfulle samvittighetsdør, men ansvaret følger, gjør ikke det —!!!

(Mer)

— Jo mere Biblen proves, des mere åpenbares dens sannhet.

Søndag des vennge. Flen delta. Halden Alle

V avholdes lokalet i vennene Møter Alle h

Be Vennes Gud vil nær kl. 11 nær velk

SPRE Fra Vestre

Guds rik Da det er here fra mig jeg nu skriv Gud are a hjulpet og pet, så hjel er jo i Esai vil i g je n smelte dine salt og bort Ja det trett Gud får sitt og få rense det får gi o er mere dyrr gelige gull lid, må finn are i Jesu K Petr. 1, 7.

Vil også s i Vestre Gra Det var m hadde satt h på lokalet Fj ledning var Allerede i god frem fra Ne Villen i Aske restua og om Er jo også e ster her opp nene måtte si inntrykket av Gud som har vektakaler, so hule hånd og pe. Ære være

Av evangel Mikael Kristi ger og undert gen var sung Guds venner Erik Aaserud men i Jesu na net bønnestun anledning til Hvor eskelige er Hærskarer å dvele ved de folk. En bolig slett til slett, te oss lykkelig folk som had

Broder Mika om Jesu gjenk Tess. 4, 16. Je det fortrolige utarter sig slik Johannes i Jesu. Kom

Broder Mika om Jesu gjenk Tess. 4, 16. Je det fortrolige utarter sig slik Johannes i Jesu. Kom

Broder Mika om Jesu gjenk Tess. 4, 16. Je det fortrolige utarter sig slik Johannes i Jesu. Kom

Broder Mika om Jesu gjenk Tess. 4, 16. Je det fortrolige utarter sig slik Johannes i Jesu. Kom

Vennestevne

Søndag den 7. august avholdes vennestevne i Betanias, Rygge. Flere predikende brodere deltar. 7-mannsmusikken fra Halden deltar. Alle er hjertelig velkommen. På vennenes vegne
Hans Utne.

Vennestevne

avholdes 31. juli på ungdomslokalet i Ytre Hobøl, arr. av vennene i Hobøl og Gårder. Møter kl. 10½, 3 og 6 etm. Alle hjertelig velkommen.

Bethel, Ski.

Vennestevne avholdes om Gud vil søndag 24. juli, begynner kl. 11. Venner fra fjern og nær velkommen i Jesu navn!
Eldstebrorene.

SPREDTE FELTER

Fra Vestre Gran.

Gran 9. juli.

Guds rike fred i Jesus!

Da det er så lenge siden jeg lot høre fra mig gjennom bladet, vil jeg nu skrive noen ord. Må si til Guds ære at hitintil har Herren hjulpet og som han før har hjulpet, så hjelper han igjen. Han sier jo i Esaias 1, 25. Vers. Og jeg vil i je n t a m i g a v d i g o g u t smelte dine slagger som med lut-salt og bortskaft alt ditt bly.

Ja det trengs nok nu som før at Gud får sitt folk inn i ildovnen og få rensa slagget bort og istedet får gi oss en prøvet tro som er mere dyrebar enn det forjengelige gull som dog prøves ved ild, må finnes til lov og pris og ære i Jesu Kristi Åpenbarelse. 1. Petr. 1, 7.

Vil også skrive litt om steventet i Vestre Gran den 3. juli.

Det var mange Guds barn som hadde satt hverandre stevne her på lokalet Fjordvang som for anledningen var leiet av vennene. Allerede i god tid var venner møtt frem fra Nersnes, Heggedal og Villen i Aaker samt Oslo og Harestua og omkringliggende steder. Er jo også et meget naturkjønt ster her oppe i Hadeland. Så vennene måtte sikkert til steventet med inntrykket av at vi har en veldig Gud som har veiet bjergene i sin vektakler, som holder havet i sin hule hånd og spiller aldri en dråpe. Ære være hans navn!

Av evangelister var fremmøtt Mikael Kristiansen, Helmer Moger og undertegnede. Efterat sangen var sunget. Velkommen hit Guds venner — ønsket broder Erik Aaserud vennene velkommen i Jesu navn. Efter en velsigning ble bønnesund fikk undertegnede anledning til å lese Salmen 84: Hvor ønskelige er dine boliger Herre Hærskarens Gud. Var deilig å dvele ved hvad Gud er for sitt folk. En bolig har du vært oss fra slekt til slekt, sa Moses. Vi kjente oss lykkelige over at vi var et folk som hadde sin styrke i Gud.

Broder Mikael Kristiansen talte om Jesu gjenkomst ut fra 1ste Tess. 4, 16. Ja, det er godt når det fortrolige samfund med Jesus utarter sig slik, så vi kan si med Johannes i Åpenb.: Kom Herre Jesus. Kom snart!
I pausen fikk 5 stykker lov &

følge Jesus i dåpens grav.

Broder Moger dvelte ved den utholdenhet som Jeremias hadde som hadde talt til folket i 23 år. Hans trøst var sikkert den at vi hoster hvad selv har vi sår.

Broder Lars Hvenden sa: Det har vært en dag med Herren — og det var vi sikkert alle enige om.

Vennene drog så glade hjem og Herren har lovet at hans herlighet skal slutte vårt tog. En vennlig hilsen til bladets lesere — Ikke minst til misjonærene på de spredte felter.

Broderligst

Harald Bysveen,
Ilseeng st., Romedal.

Skiptvet.

Søndagen efter sitt offentlige vennestevne, innbød vennene i øvre Skiptvet til søndagsskolestevne på gården Ødegård, søndag 3. juli. Det er opmuntrende å se med hvilken interesse barnarbeidet omfattes nu i den senere tid.

Søndagsskolen i Sarpsborg hadde arrangert tur med Krabben i anledningen og ca. 150 barn og voksne deltok. Det var en riktig gjeld tur opover Glommen i det vakre vær.

Kl. ½1 holdtes et kort møte på låven, hvor en stor skare barn og voksne var samlet. Br. Solvang Skiptvet åpnet og br. H. Hanssen, Sarpsborg, og str. Thuen talte. Nedenstående dikt som br. H. Hanssen hadde forfattet for turen blev oplest:

Med søndagsskolen på tur vi er, de små de glæder sig hver sær. A gå med «Krabben» som passasjer, tenk reise med båten både op og ned!

Det riktig morsomt og festlig er i sommertiden i solskinnsvær med søndagsskolen en utflykt få tilsammen glæder sig store og små.

I Guds natur, o hvor alt er skjönt, han selv den klæder i lysregnet, og alt han gjorde var såre godt, Pris ham derfor, Kast sorgen bort.

Av all Guds gave den største er han gav oss Jesus vår Frelser kjær. Og dersom vi kun vår Frelser tror vi evig lykke og glæde får.

Ja han har lovet enhver som tror på Jesus Kristus og på hans ord. Du lille barn, han et glemmer dig, om du vil vandre på Herrens vei.

Gud sendte også sin gode And, La ham få lede dig ved din hånd. Han vil dig føre på veien frem, til Jesus Kristus og himlens hjem.

Det blev en strålende dag for barna. De lekte og gledet sig sammen, så tiden gikk alt for hurtig. Et stort barnemøte holdtes hvor søndagsskolebestyrer Bjerva, Oslo, talte til barna. Like efter fortsatte det offentlige møte og en stor skare var samlet ute i det herlige vær. Mange friske vidnesbyrd lod til Herrens ære. Det blev et riktig opbyggende stevne, som nok satte merker efter sig.

S. T.

Fra steventet i Sætre.

Først på søndag hadde det sin begynnelsen, men for oss på stedet boende venner var det alt en god begynnelsen lørdag kveld.

Br. Daniel Nilsen talte ut fra 2. Samuel 23, 2—5 om å ha det slik med Gud som Gud vil vi skal ha

det. Ikke som dette og hint samfund vil eller lærer.

Den 26. juni oprandt med solskinnsvær til glede for alle, ikke minst for de tilreisende venner. Fra de omkringliggende steder, også fra Honefoss, var de møtt frem.

Formiddagsmøtet blev åpnet av br. Abrahamson som leste Salm. 121 og ønsket vi idag måtte glede oss over Golgataverket, så Davids glede kunde bli vår: Du har gledet mig Herre, med ditt verk; jeg jubler over dine henders gjerninger.

Br. Nilsen fortsatte med Esaias 43, 19. Matt. 9, 16—17 og 2. kor. 5, 17—18. Se, jeg gjør noe nytt, nye skinnsekker, ny skapning i Kristus.

Derefter vidnet E. Falk ut fra Joh. 10, 1—10 og Efes. 2, 1—10. Vi er hans verk, skapte i Kristus Jesus.

Den resterende tid av møtet benyttedes til frie vidnesbyrd og man priste Herren for det verk som var gjort i deres hjerte.

Kl. 3 var vi samlet til dåp nede ved stranden, hvor så mange før hadde blitt begravet. Denne gang var det 4 stykker som valgte å gå veien med Jesus, også når det gjelder dåpen.

Kl. 4 var vi igjen samlet i lokalet, hvor der ved begynnelsen blev nedbedt Guds velsignelse over et litet barn. Br. Nilsen talte så fra Luk. 10, 42 og Klagesangen 3, 24: — Har valgt den gode del, som ikke skal tas fra henne. Herren er min del. Gødt i denne tid å ha noe som ikke skal tas fra oss.

Karl Falk vidnet om å så ved alle vanne. Anmodet å huske på sjømannstanden i våre benner. Valborg Gammelsrud: 2 kong. 5, 1—15. Som den lille pike være tro i det lille.

Avslutningsmøtet begynte med vidnesbyrd fra br. Larsen, Holmsbo, et manende ord til de troende såvelsom de ufrelste om å boie sig i ydmyghet under Guds vilje.

Efter noen frie vidnesbyrd tok br. E. Falk ordet og leste fra Jerm. 24, 1—7. Jeg vil gi dem hjerte til å kjenne mig, et nytt hjerte. Br. Nilsen sang og vidnet om vårt borgersamfund som ikke er her, men i himlen. Vi er på gjennemreise, fremmede og gjester her på jorden.

Derefter gikk vidnesbyrdene slag i slag, og ved møtets slutning kunde vi med Davids si: Du har gledet mig Herre med ditt verk, jeg jubler over dine henders gjerninger. Det kom flere budskap i tunger og tydning. Ja der hvor hans navn ihukommes, er han midt iblandt.

Thv. Olsen.

Omkring steventet på Eidsvoll.

På det begivenhetsrike sted Eidsvoll holdtes vennestevne lørdag 8. og søndag 9. juli. Vennene i «Håbet» stod for arrangementet og det blev velsignede dager omkring Guds ord.

Lørdag endtel holdtes velkomstmøte og endel titreisende var allerede kommet. Br. Klausen ønsket velkommen med noen ord fra Salm 34, 1—11 og dvelet spesielt ved 4. vers: Pris Herrens storhet med mig, og la oss sammen ophøie hans navn! Hele steventet gikk isannhet efter det program. Herrens navn blev ophøiet. Br. Nordquelle talte så ut

fra Salm. 103. Herren gjør rettferd og rett for alle undertrykte. Derefter talte br. Pape og Tofte ner fra Oslo.

Søndag form. var det kommet en veldig skare med tilreisende venner til Festivitetslokalet, hvor søndagens møter skulde holdes.

Fra mange forskjellige steder. — ja, vi var også kommet en liten tropp fra Sarpsborg — hele 16 — 17 mils reise i buss. Men vi kom godt og vel frem og blev mottatt på den mest kjærlige og gjestfrie måte som kunde tenkes. Spesielt skylder vi å takke br. og str. Skoglund for den gjestfrihet som blev bevist mot oss ved at vi blev buden i deres hjem, hvor vi også traff sammen med br. og str. Pape og deres sønn Samuel.

Br. Klausen åpnet første møte med noen ord fra Es. 26, og så fortsatte br. Nordquelle fra 2. Pet. brev. Holm: Salm. 83. Johs. Nilsen, Knudsen, T. Gabrielsen. Br. Gran fra Gardermoen sang en herlig sang og vidnet om frelsen i Jesus Kristus. Det var en opløftende stund og Guds And var mektig nær.

Aftenmøtet som begynte kl. 5 blev åpnet av br. Hegg. Siden talte br. Nordquelle og det fortsatte med vidnemøte en god stund utover aftenen. Str. Larsen-Ruud fra Moss sang en av sine deilige sanger. Br. Støve talte også om frelsens herlige verk. Br. Sætre fra Sarpsborg vidnet herlig om sin frelsesoplevelse, hvorledes han før levde et ryggsløst liv som drunker, men nu var blitt befriet og levde lykkelig i samfund med Jesus Kristus.

Det var i sannhet et dyrebart stevne og Gud skal ha all ære.

S. T.

PA REISE

Av O. Karlson.

Det blåser gjennom landet en kald og kjølig vind, og satan ødelegger mange sinn. — Skal du bevares ren og varm uti ditt sinn, så lukk den Herre Jesus Kristus inn —! Ap. 3, 30, Joh. 14, 23. Fil. 4, 7.

Det er en evig sannhet at verdens Gud har forblindet og ødelagt tusener og atter tusener som er hans tjenere til det onde, natt og dag. Det verste av alt er at han har fått makt i de kristne forsamlinger og ødelagt mange, som idag er under satans kontroll. Stakkels arme mennesker, som ikke blev i ordet og bønne — i stillhet hos Jesus. (Kol. 2, 6). De ubefestede sjeler hadde ikke lært satans lumske angrep mot dem, og de tjenende i menighet var ikke på vakt — da færet skrek — da ulven falt over dem. Enhver hyrde har ifølge Guds ord et veldig ansvar.

Sist vi skrev om vår reise har vi ved Guds nåde besøkt flere byer og landdistrikter med Kristi fulle evangelium.

Vennestevne var arrangert i lokalet «Klippen», Saltnes, Råde søndag 3. juli, hvor venner fra by og bygder var møtt frem i biler, rutebiler og sykler i mengde. Vi kan være tilbøielig å tro ca. tusen mennesker var tilstede. Utslaget av det hele var:

Jesus var midt iblandt oss —! Ludv. Agnes (eldstebroder i menigheten) begynte møtet med å lese salmen 84, og ønsket så alle hjertelig velkommen —! Og det kjente vi var en sannhet at vi

var hjertelig velkommen. Venner fra Moss spilte og sang med liv og sjel. Efter bønnemøtet leste Hans Utne op salm. 84 og stanset særlig ved vers 4, og de mange gledet sig med ham. Br. Glittenberg sang og vidnet med sjel og lyst. Br. Ersrud leste fra 2. kor. 4, 1—7 om huset og krukken og salveløjen o. s. v. Dette vidnesbyrd blev en prøve for mange — hvad de hadde i huset — v. 2.

Chr. Larsen fra Holmsbu leste op Joh. 12, 21: «Vi ønsker å se Jesus —! og dette vidnesbyrd slo ild i de mange sjeler, da alle vilde se Jesus —!»

Derefter var det mange vidnesbyrd som gikk slag i slag. Da flere av vennene leste op fra salmen 84, under henvisning til vers 7, så leste vi op hvad det står i den svenske oversettelse:

De der gå gjennom jammerdalen, og göra der källor; och lärarena varda med mycken välsignelse prydde. (v. 7).

De vinna den ena sägren efter den andra, at man må se, att den rätté Guden er i Zion (v. 8.) Oversettelse fra 1877, den beste av de svenske overs.

I Carl den 12's overs. år 1703, lyder de samme vers således:

The ther gå jenem jämmerdalen och gjöra ther källar; och lärarena varda med mycken välsignelse prydde.

The ther gå genom jämmerdalen then andra: at man se må at then rätté Guden er i Zion.

(Gå gjennom jämmerdalen. Fara hit och titt, och lära folket. (ann. fra v. 7).

At the wiinna then ena Segren efter then andra imot sina fiender —; thy Gud är theras sköld. (Ann. fra v. 8).

Disse 2 vers er likt i 3 forskjellige svenske oversettelser. I en gammel norsk oversettelse fra 1744 er grunntonen den samme som i de svenske.

En kjær hilsen til alle de helige —!

O. K.

Det norske Lutherske Indremisjonselskap.

Av beretning fremlagt på generalforsamlingen avholdt i Sandefjord fremgar at man har hatt 200 arbeidere. Av disse er 163 ansatt i kretser og foreninger. I hovedselskapet 38. De fleste av emissarene er ansatt for 7 måneder om året.

Ungdomsarbeidet har gått sterkt frem i treåret. Efter rapportene er der nu 220 foreninger. Det er en økning de tre siste år av 65 foreninger.

Finnmarksforeningene er øket med 15, så man har nu ca. 110 foreninger.

I de tre siste år har Bibelskolen vært søkt av 979 elever.

Indremisjonselskapet eier 9 ungdomsskoler, og hertil kommer andel i 4. I treåret har skolene vært besøkt av 2881 elever. Hertil kommer 1000 elever ved sommerkursene.

I treåret er innmeldt 142 nye foreninger. Endel foreninger er blitt borte, men man har nettoforøket av 84 nye foreninger.

Foruten vanlig årssinnsett har man i treåret mottatt av større testamentar og gaver samlet kr. 166,631,29.

GUDES PLAN

IV. (Forts.) Guds plan for Israel.

Av
REO. E. L. LANGSTON
i «The Life of Faith»

Hvilken rikdom av interesse der ligger i det ene ord «jøde». Jøderne har alltid vært en gåte, et merkelig mysterium, et levende mirakel, et problem for filosofer, historien vidunder, alltid og allesteds et vidnesbyrd om Guds ords sannhet og inspirasjon. Folk og riker har relist sig, blomstret, visnet og falt, men jødefolket eksisterer ennå, og synes å være mere livskraftig nu enn noensinne. De har vært alle disse rikers samtidige, dog på samme tid ofte hatet og misforstått, fremmede i et hvert land, tilloss for at de ofte gjør sitt yderste for å assimilere sig med sine omgivelser. For kort tid siden talte jeg med en meget velkjent rabbi, og gratulerte ham med hans nasjonalitet, idet jeg tenkte på hvor glad han måtte være fordi han var en jøde. Han blev i høi grad indignert og opplyste mig om at han først av alt var en britisk undersått, og dernest en jøde.

Denne er den holdning som en stor del av jøder i Storbritannia og Amerika inntar, men, tilloss for deres anstrengelser for å sammensmeltes med folket i de lande hvor de opholder sig, kan de ikke miste sine karaktertrekk og sitt særpreg.

Idag er det jødiske spørsmål et av de største problemer verden noensinne har vært stillet overfor, for alle lande i verden har dette livskraftige folk i sin midte og på grunn av deres allsidige begavelser kommer de ganske naturlig i første rekke som ledende politikere, parlamentsmedlemmer, fremtredende statsmenn og diplomater, finansmenn, bankierer og matematikere, videnskapsmenn, kemikere, kunstnere, professorer, forfattere, redaktører, reportere,

spiritister, psykologer, Christian scientister, filosofer, teologer, teosofor, kommunister og bolsjevikere. I sannhet, de er et merkelig folk med store muligheter både for godt og for ondt. Helt siden deres fødsel som en nasjon har de vært hatet og foraktet av den øvrige verden. Ethvert av de store riker og politiske makter, som har hatet noe med dem å gjøre har forsøkt å utrykke dem, dog fortsetter de å eksistere, og er mangfoldigere, mere aggressive, og gjør sig mere gjeldende nu enn i noen annen periode av deres merkelige historie.

Hvorfor er jødene så sterke, så alle steds nærværende og så aggressive? Det er bare en bok i verden som kan besvare dette spørsmål og det er bibelen — jødernes bok.

I 1. moseboks 12, 1—3 finner vi en bemerkelsesverdig pakt som Gud inngikk med Abram, angående ham og hans avkom: «Og Herren sa til Abram: Gå ut fra ditt land og fra din slekt, og fra din fars hus til det land, jeg vil vise dig! Og jeg vil gjøre dig til et stort folk, og jeg vil velsigne dig og gjøre ditt navn stort; og vær velsignelse. Og jeg vil velsigne dem som velsigner dig, og den som forbanner dig vel jeg forbanne; og alle jordens slekter skal velsignes i dig.» Her i den syvende artikkel i ovennevnte pakt lovet Gud: «og alle jordens slekter skal velsignes i dig.» og innbefattet i denne betingelsesløse pakt var et løfte om et land, hvis grenser er beskrevet i 1. Mosebok 15, 18. «Din avkom gir jeg dette land, fra

Egyptens flod inntil den store flod, floden Frat.»

Disse lofter er gjentatt fra tid til annen til hver av Israels patriarker, der var stamfedrene til et eiendommelig folk, spesielt forvalgt av Gud for et spesielt formål. 2. Mosebok 19, 6. «Og I skal være mig et kongerike av prestere og et hellig folk.» det vil si, i og gjennom dem er det Guds endemål å istandbringe verdens gjennløsning, fornyelse og forvandling. I den anledning er Guds tjenere befalet ikke å gi sig ro og ikke gi Gud noen ro «inntil han grunner Jerusalem, og inntil han gjør det til pris på jorden.» (Esaia 62, 6—7). Arsaken til dette er at der skal komme en dag, da Jerusalem virkelig skal være «den store konges stad». Folket i denne by skal kalles «Herrens prestere, vår Guds tjenere skal man kalle eder.» (Esaia 61, 6).

En hel salme — salmen 67 — gir et bilde av den jødiske nasjon skuede frem til den dag, da de skal fullbyrde den gjerning, for hvilken de er skapt.

«Gud være oss nådig og velsigne oss, han lade sitt åsyn lyse hos oss, Sela, for at man på jorden må kjende din vei, blandt alle hedninger din frelse.

Folkene skal prise dig, o Gud! Folkene skal prise dig, alle til sammen.

Folkelagene skal fryde sig og juble, ti du dommer folkene med rett, og folkeslagene på jorden leder du, Sela.

Da skal jorden gi sin grøde, og Gud, vår egen Gud skal velsigne oss.

Gud skal velsigne oss, og alle jordens ender skal frykte ham.» (Engelsk oversettelse).

Må Herren fremdeles være med ham.

Stefan Trøber.

En gammel brors mening.

En ung predikant skulde engang tale i et lite landskapell i Cornwall, og da han gikk op på talerstolen la han meget av sin selvtillit for dagen. Ikke lenge etterat han hadde lest sin tekst, begynte han å famle etter ordene og ikke lenge etter brøt han ganske sammen og krabbet ned på talerstolens trin, tegnet på ydmykhet. «Ja, gutten min.» sa en gammel troende, «dersom du hadde gått op på talerstolen slik som du kom ned, vilde du ha kommet ned slik som du gikk op.»

Bekymringer.

«Å ta bekymringer med i seng er å gå i seng med en ryggsekk», sier et engelsk ordspråk. Bekymringer stjeler kraften og hindrer hvilen.

«Bekymrer eder ikke for den dag imorgen —. Den som kjente menneskene best og hadde mest omsorg for dem, sa engang disse ord og han lærte menneskene veien til Gud som alene kan fri sjelen for byrden.

Den som har lært å gå den vei; den som hver aften har lært å legge alt over på Gud, får Guds fred i ei.

FOR FAMILIENS YNGSTE

BESOKET HOS DEN SYKE GUTT I barnbladet «Pinselljen» forteller forstander Thor Sorlie:

Kjære dere barn, Guds fred. Jeg vil fortelle dere om et besøk jeg gjorde for noen tid siden hos en syk gutt og hans foreldre. Det var vinter og sne. Koldt i luften. Om en ikke under slikt forhold er forsiktig med å bli der så lenge, eller kommer til å fryse, våt på bena, eller kommer til å fryse, kan en nok så fort bli syk. Jeg sitter hjemme og leser min bibel da kommer et bud til mig. Hvad er det det gjelder? Svært syk, døden nær. Hans foreldre er så fortvilet og særskilt hans pappa. Jeg studerer på hvorfor pappa blev nevt på en spesiell måte. Er det ikke så at det er mor som er den ømme og alltid tar det hardest? Vi skulde snart få forklaring på det.

Jeg er snart på marj oppover og finner gaten samt husnummer. Ringer på døren til familien. Mor møter op og viser snart at her er det alvorlige ting på ferde. Hun forteller at deres eneste barn, en gutt på 11 år, er dødsykt. Han er fra sans og samling mesteparten av dagen. Dog en og annen gang kan han våkne til bevissthet for snart å sovne inn igjen. Somme tider vil han hoppe ut av sengen, å, det er så vondt å se på alt dette. Kunde De ikke be for ham at Gud måtte gjøre ham frisk? Jo, det kan vi nok, men jeg følte at her var det Gud som arbeidet og at han ville utrette noe mer faren, for som sagt hadde vi hørt at han var aldeles ute av sig.

Moren ber oss å inn. Der kommer vi inn i soveværelset. Hvad får vi se der? Far går og vrir sine hender i smerte samtidig med at tårene ustanselig flyter ned over hans kinder. Han jamrer og stenner med ord som disse: Skalk jeg miste dig da, gutten min, skal jeg miste dig da, gutten min. Han går bort og stryker den bevisstløse gutten over pannen og taler kjærleige ord til ham. Mor står der mer overlatt og mer stille.

le. Mor er frelst nemlig, mens far ikke er det. Han ser kun sort i sort, mens mor vet, selv om gutten min der skal mig, så skal jeg få se ham igjen om ikke så lenge. I himmelen der hvor ingen skal skilles. Jeg taler til far og sier at dette er Gud som gjennem denne sykdom vil vise ham evighetens alvor. Han skjønner det hele og innrømmer at han har vært en dære som ikke for å adlydt Guds kall. Under lærer far han på kne og roper til Gud om frelse mig for Jesu skyld. Denne bønn blev hørt i himmelen. Lyset gikk inn for ham der og det var som en bygnings var lettet av hans skuldre. Nu kunne også han si: Herre om det behager dig så får du ta vår gutt, for nu er jeg blitt frelst og jeg vet jeg skal se ham igjen. Dere kan tro barna, denne stund var gripende. Kan man med ord forklare. Nu slår gutten sine øyne og ser på oss. Jeg leter ned til ham og hvisker: Er du Jesus? Ja, sier han med et smil i munnen. Hans ansikt vindet om at det var en snild liten gutt. Tror du at, sus vil helbrede dig om vi salver deg med olje? Ja. Du vil vil skal gjøre da? Ja. Han nikket med hodet. Ligger far og mor ned på kne ved sengen idet jeg tar oljeflasken i min hånd, sier: I Jesu navn så salver jeg dig så at du kan bli helbredet fra denne sykdom. Vi bad alle inntrengende: Gud. Han hørte også; for fra det stund vendte sykdommen sig og stund var han oppe og ute med de små barna. Far var nu blitt frelst, gutt helbredet og mor hadde fått sine benner opplyt. Hun hadde nemlig bedt Gud måtte frelse hennes mann og Herren gikk denne vei når han skulde svare disse bønnen. Han sier: Om tanker er ikke eders tanker. Men derfor med det samme kan se ut at Herren er ubarmhjertig så er dog det tilfelle. Det er bare for å gjøre godt. Jeg har fredstanker med eder Herren.

NUMMER 15

Mis

KONGO
Kintsuala
Kjære misjonær
Hilsen i Jesu
kommelse er nå
Jeg måtte ut
i Kintsuala til
te venner, som
le medarbeider
idifoa en tur.

Det var nemlig
viktig brev fra
angående jords
søkt om her, så
mätte ned til
Det er ytterst
sig litt i Kongo
sige trakter.

Det er nester
noen til å hjelpe
betyr noe på e
som der absolut
munikasjoner.

og savannerne
siags vel, så m
kommer frem til
tene regner da
her forpliktels
Men av nvite i
territorium bare
Jeg fikk imid
ned til idifoa og
Vi er nu midt
og jorden er nær
ler iin torr så
forferdelig tung
da ikke er sterk
det temmelig be

Vel, jeg kom
En natt over
ten hytte som v
latt mig i en by
rien. Der fantes
tunge og hals v
tørr. Jeg var gla
den etter mørke

Predikant Oskar Karlsen

fylte torsdag 7. juli 58 år. Det vil sikkert være av interesse for bladets lesere å følge med i noen korte bemerkninger av broderens liv og virke.

I sin bok han forfattet året 1915 som bærer titelen «En veiledning for troende», skriver han sin biografi som også omhandler endel fra hans barndomshjem i Nøsemark sogn, Elfsborg len, Dalaland. Denne bok er interessant å lese. Den er på 375 sider. Han har skrevet flere bøker og mange forskjellige traktater. En liten sangbok fylt av Zions sange har han også utgitt.

O. K. blev frelst år 1899 i Kristiania. Det var hans første venskap til full frelse. Han begynte straks å vidne om sin frelse under megen hån og bespottelse, men på tross av dette vidnet han frimodig hvor han kom. Etter sin arbeidstid holdt han møter for arbeiderne, på sykehus og i fattige hjem. I høitiden dro han på forskjellige steder og vidnet om Herren, hvor sjele blev vunnet og syke blev opreist.

I året 1904 blev han av Herren sendt til Hallingdal, og som han selv forteller gikk han 13—14 mil tilfots da det på den tid ikke var noen jernbane som gikk over høifjellet, og kom så frem kl. 9 om julekvelden. I bygden holdt predikanten og hans tjenere møte og de

la planer om på hvilken måte de skulde få O. K. ut av bygden; men dette lykkedes ikke for dem. Han blev der etter deres ønske i to måneder.

Som ganske ung gutt kan jeg huske br. Karlsen var på besøk også i vårt hjem og han var med i Misjonshusets forsamling og vidnet om Herren. Det er stort at Herren bevarer og holder oss oppe.

I slutningen av året 1904 hadde broderen en herlig opplevelse av Guds kraft. Han sier selv: «Ingen tunge kan tolke det. Hele rummet hvor jeg bodde var fylt av himmelsk skin. — Hver eneste nerve var fylt av Guds kraft. Min sterke røst var fylt av de himmelske livskrefter. Jeg kunde ikke ligge eller sitte, eller knapt stå — ikke snakke. Alt som var i mig sa: Takk — takk — takk! Da 1907-vekkelsen kom var det ikke noe nytt for mig, men tungemålgaven hadde jeg ikke hørt for og undersøkte straks Skriften om disse ting forholdt sig således.

Av hans mange opplevelser som frelst i 33 år, kunde være meget å bemerket, men vi har jo også for i «Misjons-Rosten» fulgt ham på hans reiser hele Skandinaviens over.

Herren har i alle disse år bevart å styrket broderens og hans familie på en underbar måte til idag.

Stevne

avholdes på lokalet Vallnall, Gautestad st. søndag 17. juli. Venner fra Sarpsborg m. flere steder deltar. Mat medtas. Kaffe og melk fåes kjøpt. Alle er hjerteige velkommen. Møter kl. 11 og 4.

I ferien

bør de søndagsskoler som ikke holder «BARNERØSTEN» benytte anledningen å abonnere på bladet. Send efter prøvenummer. Stor rabatt for søndagsskoler. Enkeltabonnement kr. 1.50 for året. Bladet vil en tid utover by på meget interessant for barna og ungdommen. Flere misjonærer har lovet å sende beretninger fra misjonsmarken med illustrasjoner. Målet efter ferien er 2000 nye abonnenter, og når det er nådd vil «BARNERØSTEN» bli et av landets prektigste barneblad.

Forsk bladet et år!

Gjansstrykeri & vaskeri

anbefales.
Første klasses arbeide.
Nedsatte priser.
Hurtig levering.
Marie Cornelussen
Rådhusgt. 28, Inngang fra N.
Slotsgt. Oslo. Telf. 25251.

Misjons-Rosten»s kommisjonærer:

- Kontingenten kan betales til følgende — derved spares porto: Arendal: K. Iversen, Havet; Askim: Johs. Dahl. A spedammen: Joh. Nordgard.
- Bergen: Frk. Hausine Gjosen, Sydneshaugen 13.
- Dalst., Ridsvoll: Baker Johnsen eller Rudolf G. stavsen.
- Drammen: Postekspeditor i nær Gulbrandsen.
- Mjøndalen: Arnt Gundersen.
- Halden: Elias Olsen, Elverberg.
- Moss: Josef Olsen, Brateng.
- Oslo: Karoline Christiansen, Solheimsgt. 2. Charsten Blegberg, Kongsgt. 21 III.
- Rygge: Olav Gundersen og Hans Utne.
- Saltnes, Råde: Harald Skjelvly.
- Svelvik: Ragnar Volden.
- Ski: Josef Dammen.
- Sætre, Hurum: Sigrid Ahrhamsen.
- Slemmestad: Joh. O. Johnsen.
- Volda, Sunnmør: M. Sten Haugesund; Bolette Alfsvåg, Øvregt. 114.

Utgift av en redaksjonskomité «Glommens» trykkeri, Sarpsborg

DARLIGE TID

Vi har dårlige oss råd til å dr millionen kroner meget er det? Det er tre ganger verdien av alt til i våre elver, Det get som all statslige skatteydere så meget som bringer i jevnt 5 millioner mer enn herredsskatt og byer. Det er millioner innbragte i å Det er mere enn nue i Vestagden dane eller Nordsnakke om Trond Det er mar